

per után Jeruzsálemben bűnösnek találták, és 1962. május 31-én az izraeli Ramlában felakasztották.³²

Magyarország német megszállása idején Eichmann csábíthatta az a kilátás, hogy villámgyorsan megsemmisítheti a magyar zsidóságot, hiszen ez volt a náci megszállás alatt lévő Európa egyik utolsó, viszonylag érintetlen nagyobb létszámú zsidó közössége. A Birodalmi Biztonsági Főhivatalt már azelőtt riadóztatták az esetleges magyarországi műveletek ügyében, hogy Hitler aláírta volna az ország megszállását elrendelő parancsot. Eichmann és szárnysegédei 1944. március 10. és 12. között találkoztak Mauthausenban, hogy kidolgozzák a deportálási és megsemmisítési program tervét.³³ A program megszervezésére és irányítására kijelölt Sonderkommandóban Eichmann legközelebbi munkatársai kaptak helyet, akik sokéves tapasztalattal rendelkeztek a végleges megoldás programjának megvalósításában Európa különböző országaiban. Köztük volt Hermann Alois Krumei, Otto Hunsche, Dieter Wisliceny, Theodor Dannecker, Franz Novak, Franz Abromeit és Siegfried Seidl. Kevésbé jelentős résztvevők voltak Schmidtsiefen, Kryschak, Rau, Hartenberger, Girzick, Burger, Wolf, Ramberger és Schmidt.³⁴

A Sonderkommando tagjai március 19-én kora reggel érkeztek Budapestre, a német csapatok előőrsével együtt. (A legtöbb beszámoló szerint maga Eichmann csak március 21-én érkezett meg. Ő maga úgy emlékezett, hogy születésnapján, március 19-én.) Főhadiszállásukat először Pest szívében, az Astoria Szállóban szervezték meg. Néhány nap múlva a Vasmunkások Székházát foglalták el a Magdolna utcában. Végül a Majestic Szállóban telepedtek le. Budának ez a része nemcsak távolabb volt a várostól, hanem szebb is volt, mint a zsúfolt, nagyon városias Pest. Hunsche szerint a Sonderkommando azért választotta ki ezt a területet, mert „körös-körül minden zöld volt, és dalolni is lehetett”³⁵.

Adminisztratív szempontból Eichmann Winkelmann-nak volt alárendelve, aki mint magasabb SS- és rendőrparancsnok a rangidős SS-tiszt volt Magyarországon. Saját területén – a végleges megoldás ügyében – viszont „teljhatalma” volt, s ebben a kérdésben közvetlenül állt a berlini Birodalmi Biztonsági Főhivatallal kapcsolatban.

A Sonderkommando aránylag kis létszámú csapat volt, mégis sikeresen valósította meg a zsidóirtás programját. Ez elsősorban annak volt köszönhető, hogy élvezték az újonnan alakult Sztójay-kormány támogatását, amely nagy buzgalmat mutatott a zsidókérdés megoldásában. E célból a magyar kormány gyorsan megteremtette a törvényes alapokat, és a német és magyar zsidótlánító egységek rendelkezésére bocsátotta az államhatalom eszközeit.³⁶